

การประเมินสถานการณ์ปัญหายาเสพติด

องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำจืดน้อย

ปัญหาเสพติดมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับปัญหาเศรษฐกิจปัญหาความยากจนปัญหาการว่างงาน ปัญหาทางด้านสังคม และอีกมากมายมากยิ่งขึ้น ซึ่งถ้าหากไม่สามารถบูรณาการการแก้ไขปัญหาระหว่างงานยาเสพติดกับการแก้ไขปัญหาพื้นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้วก็เป็นที่ยากที่จะแก้ไขปัญหาได้อย่างยั่งยืน แนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นของปัญหาเสพติดมีส่วนโดยตรงที่จะทำให้การแพร่ระบาดในหมู่บ้านชุมชนก็จะมากขึ้นตามไปด้วย ประกอบกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสารจะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนแบบพฤติกรรมหรือเป็นช่องทางติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เสพผู้ค้ายาเสพติดและกลุ่มเสี่ยงโดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนได้มากขึ้นอันเป็นผล ทำให้การขยายตัวของปัญหาเสพติดกลับซับซ้อนมากกว่าปัจจุบัน

สถานการณ์ปัญหาเสพติดระดับชาติ

หลังจากรัฐบาลประกาศสงครามกับยาเสพติดตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๕๔๖ และดำเนินยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดโดยกำหนด Roadmap การต่อสู้กับยาเสพติดและปฏิบัติการกวาดล้างยาเสพติดมาเป็นระยะเวลานานทำให้สถานการณ์ปัญหาเสพติดลดความรุนแรงลงจนไม่ส่งผลกระทบต่อความเดือดร้อนของประชาชนโดยทั่วไปมาเป็นช่วงระยะเวลาหนึ่งปัจจุบันสถานการณ์ยาเสพติดหวนกลับมาเป็นปัญหาสำคัญและมีแนวโน้มที่จะขยายตัวมีความรุนแรงมากขึ้นใกล้เคียงกับระดับก่อนประกาศสงครามกับยาเสพติดจากผลการสำรวจความรุนแรงของปัญหาเสพติดในปี ๒๕๖๒ อยู่ในระดับปานกลางปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่งเนื่องมาจากพลังแผ่นดินทุกภาค ส่วนยังไม่เข้มแข็งพอที่จะผลิกกำลังเป็นวาระของคนในชาติที่จะร่วมกันแก้ไขปัญหานำไปสู่ชัยชนะอย่างยั่งยืนจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจสังคมภายในประเทศที่ส่งผลทำให้ผู้คนส่วนหนึ่งตกเป็นเหยื่อของยาเสพติดควบคู่กับปัจจัยจากภายนอกภายนอกประเทศที่ยังคงส่งผลทำให้ปัญหาการผลิตและนำเข้ายาเสพติดยังคงเป็นปัญหาสำคัญ

จากการประเมินสถานะของปัญหาเสพติดมีสถานการณ์สำคัญที่เปลี่ยนแปลงไปในในช่วงระยะที่ผ่านมาโดยปัจจัยปัจจัยเงื่อนไขที่ทำให้ปัญหาเสพติดดำรงอยู่และจะขยายตัวรุนแรงขึ้นดังนี้

๑.๑ สถานการณ์ด้านการผลิตการค้าและนำเข้ายาเสพติด

๑.๑.๑ สถานการณ์ภายนอกประเทศจากข้อมูลข่าวพบการลำเลียงสารตั้งต้นและเคมีภัณฑ์ไปยังประเทศเพื่อนบ้านทางตอนเหนือจำนวนมากทำให้ชนกลุ่มน้อยในประเทศดังกล่าวมีศักยภาพผลิตยาเสพติดได้อย่างไม่จำกัดแต่ในปัจจุบันประมาณการปริมาณยาเสพติดที่พักคอยอยู่นอกประเทศมียาบ้าประมาณ ๘๐ ถึง ๑๐๐ ล้านเม็ด ไอซ์ ๑,๕๐๐ กิโลกรัม และเฮโรอีน ๑๕๐๐ กิโลกรัมโดยร้อยละ ๘๐ เป็นของกองทัพสหรัฐว่า (UWSA)

๑.๑.๒ สถานการณ์การผลิตปัญหาการลักลอบผลิตยาเสพติดหนักกลับมาในประเทศอีกครั้งปัจจัยทางการเมืองในประเทศเพื่อนบ้านยังคงทำให้แหล่งผลิตยาเสพติดนอกประเทศมีการผลิตอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ จนถึงปัจจุบัน สามารถจับกุมแหล่งผลิตได้ ๑๔ ครั้งในช่วงปี ๒๕๕๑ ถึงปี ๒๕๕๒ ส่วนมากเป็นแหล่งผลิตอัดเม็ดยาบ้าขนาดเล็ก และมีบางแห่งเป็นแหล่งผลิตหัวเชื้อยาบ้าในลักษณะ Kitchen Lab แต่ในปี ๒๕๕๓ จนถึงปัจจุบันพบแหล่งผลิตอัดเม็ดที่ใช้เครื่อง Rotary ซึ่งสามารถอัดเม็ดได้ครั้งละมาก ๆ เพิ่มขึ้นสำหรับเมทแอมเฟตามีนมีลักษณะใสหรือเรียกว่า ICE ซึ่งเป็น เมทแอมเฟตามีนที่มีความบริสุทธิ์สูง พบว่ามีการลักลอบนำเข้า และแพร่ระบาดเพิ่มขึ้นในขณะเดียวกันพบว่าการลักลอบลำเลียงยาแก้ปวดสูตรผสมซูโดอีเฟดรีน ทั้งที่ผลิตผลิตในประเทศไทยและนำเข้าจากต่างประเทศจำนวนมากไปสู่แหล่งผลิตเมทแอมเฟตามีนในประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสกัดสารซูโดอีเฟดรีนมาใช้ในการผลิตยาบ้า และไอซ์ ทดแทนสารอีเฟดรีน และซูโดอีเฟดรีนบริสุทธิ์ ที่ถูกควบคุมอย่างเข้มงวดแม้จะมีความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านภูมิภาคในการร่วมมือด้านการข่าวปราบปรามในระดับปฏิบัติการรวมทั้งการดำเนินการมาตรการสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนมากขึ้นแต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อการควบคุมปัญหาจำเป็นต้องยกระดับความร่วมมือต่างประเทศเป็นยุทธศาสตร์เชิงรุกโดยบูรณาการอย่างเชื่อมโยงกับการกักกันสกัดกั้นภายในประเทศ

๑.๑.๓ สถานการณ์การนำเข้ายาเสพติด ภาคเหนือตอนบนยังคงเป็นพื้นที่นำเข้ายาเสพติดที่สำคัญยาเสพติดส่วนใหญ่ร้อยละ ๘๐ ลักลอบนำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้านทางชายแดนภาคเหนือในพื้นที่ ๑๔ อำเภอ ๓ จังหวัด (เชียงราย เชียงใหม่ และแม่ฮ่องสอน) ในขณะเดียวกันการนำเข้าในพื้นที่ภูมิภาค ด้านอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และการนำเข้าจากกลุ่มผู้ค้า และลำเลียงยาเสพติดข้ามชาติผ่านท่าอากาศยานสุวรรณภูมิมีความสำคัญมากขึ้น

๑.๑.๔ สถานการณ์การค้า และแพร่ระบาดผู้ค้ายาเสพติดที่ถูกจับกุมดำเนินคดีในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาแม้จะถูกดำเนินคดีด้วยมาตรการตามกฎหมาย แต่ก็ยังคงมีพฤติกรรมความเคลื่อนไหวโดยการติดต่อสัญญาเสพติดจากเรือนจำ ซึ่งพบว่าผู้ต้องขังหลายรายมีศักยภาพ และความเคลื่อนไหวสูง และมีเครือข่ายที่สามารถติดต่อกับผู้ต้องขังในเรือนจำอื่น ๆ และผู้ร่วมงานภายนอกได้อย่างต่อเนื่องพบนักค้ายาเสพติดรายเก่าบางส่วนที่กลับมาเคลื่อนไหวใหม่ ในขณะที่กลุ่มองค์กรอาชญากรรม และอาชญากรรมข้ามชาติมีบทบาท และความสำคัญมากขึ้นในการลักลอบนำยาเสพติดจากภูมิภาคอื่นเข้ามาจำหน่ายในประเทศ

๑.๒ สถานการณ์ด้านผู้เสพและผู้ติดยาเสพติด

ปัญหาสำคัญที่ทำให้ปัญหาเสพติดภายในประเทศขยายตัว คือ ยังคงมีผู้เสพผู้ติดซึ่งเป็นตลาดรับรองยาเสพติดจำนวนมากโดยเฉพาะในกลุ่มเด็กเยาวชน ซึ่งมีจำนวนมากขึ้น และมีแนวโน้มอายุลดลงรวมทั้งผู้เสพยาเสพติดใหม่ที่เข้าสู่วงจรปัญหาในขณะที่ยังมีผู้เสพยาเสพติดบางส่วนเป็นกลุ่มผู้ติดยาเสพติดรุนแรงเริ่มมีอาการทางจิต และประสาทก่อผลกระทบสร้างความเดือดร้อนต่อสังคมอย่างมาก

จากปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องบูรณาการและบริหารจัดการระบบการบำบัดรักษาทั้ง ๓ ระบบได้แก่ ระบบสมัครใจ ระบบบังคับบำบัด และระบบระบบต้องโทษ ให้ประสานสอดคล้องความสัมพันธ์กันอย่างจริงจัง และดำเนินการให้ครบวงจรไปถึงขั้นการติดตามช่วยเหลือดูแล และพัฒนาหลังการบำบัดจนทำให้ผู้เสพผู้ติดกลับมาเป็นกำลังของครอบครัวชุมชนสังคม และประเทศชาติต่อไป

๑.๓ สถานการณ์ด้านกลุ่มเสี่ยง

กลุ่มเด็ก และเยาวชนกลุ่มเสี่ยงทั้งใน และนอกสถานศึกษาเป็นปัญหาสัมพันธ์ปัญหาหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาด้าน Demand ไม่ลดลง เนื่องจากจำนวนผู้เสพ และผู้ติด ส่วนใหญ่เกินครึ่งหนึ่งของผู้เสพติดที่เข้ารับการบำบัดรักษาในแต่ละปีเป็นผู้ติดยาใหม่ กลุ่มผู้เข้ากระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมีแนวโน้มเป็นกลุ่มเยาวชน และวัยแรงงานมากขึ้น โดยอายุของผู้เข้ามาเกี่ยวข้องมีแนวโน้มลดลงมาสู่กลุ่มเด็ก และเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีโดยพิจารณาจากข้อมูลผู้เข้ารับการบำบัดรักษาเปรียบเทียบตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ ถึง ๒๕๕๓ พบว่าผู้เข้ารับการบำบัดรักษาที่เป็นผู้เสพรายใหม่มีช่วงอายุระหว่าง ๑๕ ถึง ๑๙ ปีมากที่สุดโดยในปี ๒๕๕๑ มีจำนวน ๓,๔๗๐ รายคิดเป็น ร้อยละ ๔๔ ถึง ๔๙ ปี ๒๕๕๒ มีจำนวน ๓,๗๑๘ รายคิดเป็นร้อยละ ๔๖.๑๙ และปี ๒๕๕๓ มีจำนวน ๔,๑๕๙ รายคิดเป็นร้อยละ ๔๖.๗๑ โดยหากจากดำเนินการป้องกันต้องเริ่มดำเนินการตั้งแต่ก่อนช่วงอายุดังกล่าวคือควรเริ่มตั้งแต่เจ็ดถึง ๑๙ ปีซึ่งมีจำนวนประมาณ ๑๑,๗๓๔,๗๔๒ คน จากข้อมูลประมาณการประชากรไทยปี ๒๕๕๓ ทั้งหมด ๖๒.๔ ล้านคน อยู่ในระบบการศึกษา ๙,๖๑๘,๔๔๖ คนแบ่งเป็นระดับประถมศึกษาจำนวน ๔,๘๑๗,๗๖๔ คนระดับมัธยมศึกษาจำนวน ๓,๘๒๖,๕๐๗ คน และระดับอาชีวศึกษาจำนวน ๙๗๔,๑๗๕ คนอยู่นอกระบบการศึกษาจำนวน ๒,๑๑๖,๒๙๖ คน และเมื่อประมาณการจำนวนประชากรที่ต้องเร่งป้องกัน และมีโอกาสเสี่ยงสูงโดยคิดคำนวณจากสัดส่วนความเสี่ยงของข้อมูลการติดตามสถานะการเด็ก และเยาวชนในปี ๒๕๕๐ ถึง ๒๕๕๑ พบว่ามีจำนวนประมาณ ๒,๙๖๒,๙๘๑ คนแบ่งเป็นประชากรในโรงเรียนประมาณ ๘๔๖,๖๘๕ คน และประชากรนอกโรงเรียนประมาณ ๒,๑๑๖,๒๙๖ คนปัญหาดังกล่าวเกี่ยวเนื่องกับปัญหาพื้นฐานด้านเศรษฐกิจและสังคมยังคงเป็นเงื่อนไขผลักดันให้เด็ก และเยาวชนตกเป็นกลุ่มเสี่ยง และเข้าสู่วงจรปัญหายาเสพติดโดยเฉพาะความอ่อนแอของสถาบันสังคม และครอบครัว ปัญหาความยากจน ปัญหาความไม่เป็นระเบียบ และการปล่อยประละเลยต่อการปฏิบัติตามกฎหมายของสถาบันเชิง สถานบริการหอพัก และแหล่งมั่วสุมต่างๆ ซึ่งจำเป็นต้องควบคุม และจัดระเบียบเพื่อมิให้พื้นที่เสี่ยงดังกล่าวเป็นแหล่งแพร่ระบาดของยาเสพติดควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมปรับเปลี่ยน และแก้ไขพฤติกรรมเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงรวมทั้งกิจกรรมเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดป้องกันไม่ให้เกิด และเยาวชนทั่วไปซึ่งเป็นกลุ่มใหญ่ไม่ให้เกิดเป็นกลุ่มเสี่ยง และเข้าสู่วงจรของปัญหา

๑.๔ สถานการณ์ด้านพื้นที่

หมู่บ้านและชุมชนเป็นจุดแตกหัก ในการเอาชนะยาเสพติดจากหมู่บ้านหรือชุมชนรวมทั่วประเทศ ๘๔,๓๐๒ แห่งช่วงระหว่างปี ๒๕๔๗ ถึง ๒๕๕๔ ได้มีการประกาศเป็นหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดินซึ่งมีศักยภาพในการเฝ้าระวังดูแลปัญหายาเสพติดควบคู่กับการพัฒนาแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจ และสังคมรวม ๑๒,๑๘๙ แห่ง จำเป็นต้องรักษาสถานภาพ และพัฒนาไปสู่ความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนควบคู่ไปกับการขยายพื้นที่อย่างคุณภาพ

๑.๕ ปัญหายาเสพติดเกี่ยวข้องกับคดีอาชญากรรมและความมั่นคงตามชายแดน

จากการตรวจสอบฐานข้อมูลทะเบียนคดียาเสพติดสำนักงาน ป.ป.ส. กับฐานข้อมูลจาก กองทะเบียนประวัติอาชญากร สพฐ. และกองบังคับการสนับสนุนทางเทคโนโลยี สทศ. สำนักงานตำรวจ แห่งชาติปี ๒๕๕๐ ถึง ๒๕๕๓ พบผู้ต้องหาคดียาเสพติดเริ่มต้นจากคดียาเสพติดก่อนแล้วไปกระทำความผิด คดีอาชญากรรมร้อยละ ๖๐.๑ นอกจากนี้ข้อมูลการข่าวยุบเครื่องยาเสพติดตามแนวชายแดน โดยเฉพาะ จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความเชื่อมโยงกับการค้าสินค้าหนีภาษีน้ำมันเถื่อน และการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่

๑.๖ เจ้าหน้าที่รัฐเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

การจับกุมเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดนับตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ จนถึงปัจจุบันเฉลี่ยปีละ ๑๐๐ คน ส่วนมากเป็น ทหาร ตำรวจ และเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น เช่น อบต. กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน

๑.๗ ประเมินการผู้เกี่ยวข้องยาเสพติด

สถาบันทางวิชาการประมาณการผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในปี ๒๕๕๓ มีจำนวน ๑.๒ ล้านคน หรือสัดส่วน ๑๙ คนต่อประชากร ๑,๐๐๐ คน และเมื่อสำรวจความชุกของปัญหาเสพติดในระดับหมู่บ้าน จากฐานข้อมูลการข่าว การสำรวจของหน่วยงาน ภาคประชาสังคม

ในการจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครอง- ส่วนท้องถิ่น จะต้องตระหนักถึงความสอดคล้องกับนโยบาย และยุทธศาสตร์การป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดระดับต่าง ๆ ได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล มาตรการ การปฏิบัติของศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ ระเบียบคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยแนวทางการประสานงานคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๓ ยุทธศาสตร์การป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ระดับจังหวัด และอำเภอ ภารกิจ อำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย นโยบายผู้บริหารท้องถิ่น และข้อมูลความต้องการของชุมชน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกรอบ และแนวทางที่คณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำจืดน้อยกำหนด โดยถือปฏิบัติตามคำสั่งศูนย์เพื่อให้ เกิดความสอดคล้องสัมพันธ์ระหว่างนโยบาย และการดำเนินการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ในระดับต่าง ๆ